

vendéglátás

● **Éttermek és halászcserék** – Alabárdos étterem (Oskola u. 13., 420-914); Bounty Pub (Stefánia 4., 423-233); Botond étterem (Széchenyi tér 13., 420-435); John Bull Pub (Oroszlán u. 6., 484-217); Royal étterem (Kölcsey u. 1-3., 475-275); Roosevelt téri halászcserék (Roosevelt tér 12-14., 424-111); Öreg Kőrössi halászcserék vendéglő (Felső Tisza-part 1., 479-155); Kiskőrössi halászcserék (Felső Tisza-part 336., 495-480); Fehértői halászcserék (Budapesti út 161. km után, 461-044); „Csepp a tengerben” halászcserék (Szamos u. 4., 478-520); Aranylabda étterem (Budai Nagy Antal u. 27., 495-400); Blues kert pub és étterem (Fő fasor 14., 432-183); Gödör étterem (Tisza Lajos krt. 103., 420-130); Mix szerb étterem (Makai út 218., 405-170); HB Bajor sörfőző és étterem (Deák Ferenc u. 4., 420-934); Aranykorona étterem (Victor Hugo u. 6., 425-704); Vendéglő a régi hídhoz (Oskola u. 4., 420-910); Fa-Villa vendéglő (Külterület 47/B., 474-156); Anno étterem (7-es főút, Tanács 53-57., 201 268-751); Doppel Adler Osztrák-Magyar étterem (Sóhordó u. 18., 426-436).

● **Cukrászdák** – Virág cukrászda (Klauzál tér 1., 420-459); Kis Virág cukrászda (Kelemen u. 8., 425-040); Z. Nagy cukrászda (Dugonics tér 2., 420-110, illetve József A. sgt. 24., 324-510); Palánk fagyaltatózó (Oskola u. 1., 420-732).

● **Szállodák, panziók** – Forrás Hotel (Szent-Györgyi A. u. 16-24., 430-822); Royal Hotel (Kölcsey u. 1-3., 475-275); Hungária Szálloda (Maros u. 1., 480-580); Alfa Hotel (Csemegi u. 4., 424-400); Tisza Hotel (Wesselényi u. 8., 478-278); Mátrix Hotel (Zárda u. 8., 426-866); Petró Hotel (Kállay A. u. 6-10, 431-428); Napfény Szálloda (Dorozsmai u. 2., 421-800); Família panzió (Szentháromság u. 71., 441-802); Kastély panzió (Algyői út 142., 480-637); Kata panzió (Bolyai u. 15., 311-258); Marika panzió (Nyílt u. 45., 443-861); Mátyás panzió (Dobó u. 47., 445-164).

a DM írta

„A város történetét, utcáinak, tereinek rajzát, szerkezetét persze jól ismeri Latinovits Zoltán, hiszen építésmérnök-ként diplomázott, s az átvizsgálta és most átvizsgálja városról sok szó esett az egyetemi évek alatt.

– Valami errefelész szokatlan pannón nyugalom árad az utcák simogató arányaiból. Történelmi és kedvesek ezek a szemek oly szép arányok, s éppen ezért bántó az, hogy a felújítások ügyeinek intézői a színekkel bántak.”

Akác László, 1970. július 25.

● Színház Újszegeden

Maugli és a többiek

„Gyűlésbe, farkasok!” Az előtérben: Jakab Tamás. (Fotó: Miskolczi Róbert)

Jó gondolatnak bizonyult az újszegedi szabadtéri színpad használatba vétele újra, s még jobb, hogy a minden korosztály számára fogyasztható sikerdarabot, A dzsungel könyve musicalváltozatát „tették rá”.

Bár a musical-siker általában csapatmunka eredménye, nem árt, ha a kulcsszereplők sokoldalú profik. Mézős Tamás ilyen. Maugli is nagy siker. A fiatal színész énekelni is tud, mozgáskultúrája pedig első osztályú. Egyszerűen elkápráztatja nézőit a közkedvelt Kiplinghős, a dzsungelben nevelkedett fiú számára kialakított, gondosan koreografált, akro-

batikus mutatóvonalakkal dúrtított egyéni mozgásstílussal. Sodró lendületű alakítása viszi az egész produkciót. Nagyon jó Erdős Borcsa Ká, a kígyó „bőrében”: ő is kitűnő ének- és mozgásművész. Rengeteg tapsot kap Rácz Tibor, aki valósággal lubickol Csil, a keselyű szerepében: pontos, kiforrott alakításából fölényes mesterségbeli tudás sugárzik. Jakab Tamás fegyvertanítója őszinte, szívbeli rokonszenvet ébreszt a nézősereg minden generációjában. Fekete Gizi Bagirája érzelmesebb, „anyapárduc”. A helyén van a többi énekes-színész is: korrekt

alakítás Szalma Tamásé (Sirán), Borovits Tamásé (Akelá). Somló Gábor kacagtatóan bunkó „törzsfőnök” – Buldeo. Szép, naív, tiszta és életöröms Rácz Rita Tunája, a fiatal színész-jelölt ráadásul kiválóan énekel. A szereplőkkel „szegedie-sített” musical mozgásvilágát, táncait Ladányi Andrea koreografálta. Táncosainak profi előadásában komplett, ötletes, helyenként kifejezően szellemes és látványos ez a mozgásvilág. Partneri viszonyban van Dés László méltán népszerű zenéjével, Geszi Péter páratlanul leleményes versezeteivel.

Bal József rendezőnek majdnem sikerült a lehető legkevesebb erővel elérni: észrevétlenül tenni a helyszín erősen fogyatékos

színháztechnikáját. Az ilyesmi nem megy másként, csak ha a rendező szinte fanatizál a képek a szereplőgárdát. A dzsungel könyve újszegedi előadásain látszik a rettentő akarás, az áldozatos odaadás, a kiegyensúlyozott és önzetlen csapatmunka. A profizmus áttör az amatőr körülményeken. A musical a mostoha viszonyok között – nem egy csústechnikai hangosítással, alulvilágítással, alulműködéssel, táncosnak rémisztő padlózatot – is élvezhető színház. Alig várjuk, hogy méltó közegben, a kőszínházban újra meglevénedjen a bölcs gyerekeknek és a gyermeki vonásokat szerencsén őrző felnőtteknek való, régi-új kiplingi mese.

Sulyok Erzsébet

● Jazz- és dixie-óriások a Dóm téren

Örömmzene, feketén-fehéren

A jazz, a dixie az a zene, amelyből a magyarság is erőt meríthet. Hogy miként született e mondat, arra később kitérünk; tény: óriási sikert ért el a Benkő Dixieland Band, a Hot Jazz Band, s a Molnár Dixieland Band szombati koncertje a szabadtérin. A tradicionális, New Orleans-i „fekete” jazz, és a „fehér” dixie, e két improvizatív, ugyanakkor szabályokkal szűfolt, nagyon nehéz könnyűzene képviselői egymást váltották a Dóm-színpadon.

Négyek játszották a zenét ősök, illetve fehér emberek feketének maszkírozták magukat az amerikai Délen, a századfordulón, amikor ezekkel léptek föl. E tény számunkra, magyarak számára elgondolkasztó: semmi nem lehetetlen, ha Faulknerrel ismerős, mély-déli gyapotszedők zenéje meghódíthatja a planétát. A Benkő Dixieland Band játszott a New Orleans Traditional Jazz kimondott néger zene. (Egyébként Ronald Reagan amerikai elnök 1987-ben kitüntető elismerésben részesítette Benkő Sándorékot, akik „az amerikai jazzt a legmagasabb szinten képviselik a világban.”) A szintén a tájóról származó dixie „fehérré lett”, ezt az ugyan-csak kitűnő Molnár Dixieland

A „dómdixie”, éppúgy, mint tavaly, most is óriási sikert aratott. (Fotó: Nagy László)

Band, és a Hot Jazz Band képviselte a bemutatót.

A két irányzat közti különbség jól érzékelhető. A tradicionális New Orleans-i jazz sokat megőrzött a néger spirituáléből, viszonylag lassú, érzelmekkel, feszültséggel telt. A Benkő Dixieland Band előadása számomra a valahai New Orleans-et idézte meg: vasárnap van, estebe hajló délután, rögtönöz az alkalmi, fekete zenészcsapat, a közönség összegyűlt már, néger gyerekek szteppelnek, ébenfekete lányok ingfökhúzza lebegtetik mellü-

ket, miközben gyapotpelyhet, gyilkos párat, hajókürtözt s alligátorhangot hoz a Mississippi-delta felől a forró szél... – A Molnár Gyula fényjeleze nevű Molnár Dixieland Band, és a Hot Jazz Band a voltaképpeni dixie-t műveli. Szabadnapos néger munkások helyett korommal feketévé maszkírozott, hivatásos (ár: tíz dollár, a dix; New Orleans francia negyedében vagyunk, a tízdolláros muszika földjén) fehér zenészek képe villant be nekem, e ritmikus-gyors, „fehér” zene hallatán. (Daniel Huck, s Dalil

Barda vendégművészek mindhárom csapattal fölléptek.)

Akár fekete, akár fehér eredetű e kétarcú, egylényű – és persze a magasművészet szintjére emelt – zene: mindenképpen örömmzene. Ez örömet, mint szombatban észlelhetünk, érzi s átveszi a közönség, aminek magyar hasznosításra szánt olvasata is lehet. Amennyiben hatást akarunk gyakorolni környezetünk kultúrájára, ahhoz az is szükséges, hogy e kultúra örömet, tehát vonzó legyen.

F. Cs.

szabadtéri történetek

A söröző

Szegeden bizonyára sokan emlékeznek az 1967-es Hamlet előadására, amelynek címszerepét a felejthetetlen Gábor Miklós játszotta. Akik látták, talán emlékeznek még a főpróbát utolsó jelenetére is, mindezenre Sándor János felidéz nekünk.

Fortinbrast Garics János, a nagy nevetető játszotta. A darab végén szerepe szerint bejött a színpadra, körülnézett, meglátta a sok hullát, Hamletet, a királyt, a királynőt, és azt mondta:

– Négy százados emelje Hamletet, mint katonát a ravatalra: meri belőle, ha megéri, nagy király vált volna még.

Megy tovább a darab: – Ily látomás szép a

mezőn, de itt szemlélve más. Menj, löjnek sort!

Abban az évben is hasonló kánikula volt, mint az ide. A szörnyű hőség nem hagyott alább még a főpróbán sem, mindenki csak egyre tudott gondolni: inni, mielőbb valamit inni. Lassan véget ért a darab, kiengedett már az előadás izgalma. Garics, alias Fortinbras is lelkileg inkább a Szöte klubban érezte magát. Elmondta szövegét, majd útnak indította a katonákat:

– Ily látomás szép a mezőn, de itt szemlélve más. Menj, löjnek sort!

Még szerencse, hogy a kirobbanó nevetést a színpad mögötti sortűz hangja elnyomta.

J. M. É.

● Az ipafai papi pipa – papi fapipa

A harapós férfi

● Munkatársunktól

Tavaly nyáron olyan nagy sikere volt a Tisza Lajos körúti fürdőudvarban A harapós férfi című zenés játéknak, hogy a rendezők az idei a színpadra is visszahozták, s mátlól négy estén át látható.

„Az ipafai papnak fa pipája van, tehát az ipafai papi pipa – papi fapipa...” – sokan ismerik ezt a beszédtechnikai gyakorlatokon sűrűn citált slágert, de azt kevesen tudják, hogy Emőd-Török-Eise-mann: A harapós férfi című zenés játékból való, amit immár hatvan éve Dajka Margit, Kabos Gyula és Feleki Kamill főszereplésével mutattak be a Fővárosi Operettszínházban. A komédiából később Jávör

Pál főszereplésével fergeteges filmet is forgattak. A történet az ipafai pap fiáról, Jánosról szól, aki nősülése után hamarosan harapós férjjé válik. A házassága zátonyra fut, hogy kifüstölje a vagyonját per végén a családi fészeken váró első feleségét egy furfangos fiatal második feleségéig visz a házhoz... A harapós férfi szerepében Tóth László láthatjuk, Linát, az első feleséget a Szegedről indult Kovács Zsuzsa, Cilikét, a második feleséget Sajgál Erika Tónit, a költőt Böröndi Tamás alakítja. A tiszteletes szerepében Muci Sándor, Mandula Marci színésznőt Rátonyi Hajnalka, a házvezetőnőt Mihály Mariann játssza.

könyvajánlat

Modern legenda

Magyarul is megjelent az egyik legnépszerűbb modern mese, a Csillagok háborúja regényváltozata, mely egyenesen George Lucas forgatókönyve alapján készült.

A világ legnépszerűbb legendáját veheti kézbe a magyar olvasó is: természetesen a Csillagok háborúja modernkori modern meséjéről van szó, amelyet George Lucas világhírű forgatókönyve alapján a sikeres író, Terry Brooks írt izgalmas olvasmányként. A regény – mint általában az olvasmányélmény – semmiel kevésbé nem érdekfeszítő, mint a háromrészes filmposzt. Ha hasonlítani lehetne, a Lucas-Brooks-féle regény talán a Jules Verne-féle kalandregényhez áll legközelebb, azzal a különbséggel, hogy a képzelt itt nem ismer határokat és a regény megengedi, hogy a filmről jól ismert történet amúgy is fantáziadús alakjai körül szabadon szárnyalhasson a képzeletünk.

Akárcsak az igazán nagy mesemondók, Verne vagy Tolkien által írt történetek, a Csillagok háborúja is mindenkinél való olvasmány. A regényt bátran kézbe vehetik gyerek és felnőtt, olyan könyvvel fog találkozni, amely nagyszerű történetet mesél el, anélkül, hogy a napjainkban szokásos erőszakosságot is tartalmazná. Mint minden fantázia által szült történet, ez is kerek és egész, nincs kiharata a mindennapok egyszerűségére, így bátran és kellemesen lehet bolyongani és eltévedni benne: Lucas olyan világot teremtett a szép történet kedvelő emberi képzelet számára, mely sokáig emlékezetes marad.

A jól ismert sorozat első része nagy sikert aratott világszerte, könyv formájában pedig szinte egy időben jelent meg itthon, mint Amerikában.

(Terry Brooks: Star Wars, 1. rész, Baljós árnyak, Aquila Könyvkiadó, 1999).

P. J.

fókusz
könyvtár

Radnóti Miklós Könyvesbolt
Szeged, Tisza L. krt. 43.
Tel./fax: 62/424-789